

In het voorjaar van 2019 kwam een hecht gezin binnen in het hospice. Man, vrouw en dochter. Alles deden ze samen, vakanties, moestuin, klussen aan hun vakantiewoning in Zeeland, varen in hun bootje.

Dhr had kort daarvoor de diagnose gekregen van een glioblastoom. Dhr liet erg snelle achteruitgang zien en was bij binnenkomst al volledig bedlegerig.

Moeder en dochter waren altijd aanwezig, kookten zelf, wasten dhr. en bleven om de beurt slapen bij echtgenoot/vader. Echtgenote en dochter hebben een aantal keer gevraagd voor de mogelijkheid om bij hem te slapen om zo nog fijn dicht mogelijk bij hem te zijn. Dit was voor dhr. niet prettig meer i.v.m. temperatuurschommelingen en beweeglijkheid in een eenpersoonsbed. Een logeerbed werd neergezet met een extra matras erop en later, op het einde van zijn leven, zelfs twee logeerbedden aan beiden zijden, zodat moeder en dochter bij hem konden zijn. Die laatste avond, terwijl ze allemaal sliepen is dhr. tussen zijn vrouw en dochter in heel vredig ingeslapen.

Deze situaties komen we vaker tegen in het Hospice, zo graag zou je willen dat de gasten en hun meest dierbaren naasten dicht bij elkaar kunnen zijn. We zijn heel blij dat dit mogelijk gaat worden met het koppelbed .